
Публикуван на: 13-04-2008

Източник: [Портал Европа](#)

Държавата изчерпа всички възможности да лъже ЕК, че се бори с мафията, и иска прекратяване на контрола.

Автор: Светослав Терзиев, в. "Сега".

Щом България не отговаря на евростандартите, ЕС трябва да ги смени. Горедолу това схванаха завчера политически експерти, дипломати и журналисти от призива на президента Георги Първанов към Брюксел да си смени механизма за контрол.

Държавният глава се възползва от честването в четвъртък на 10-годишнината на Българското дипломатическо дружество, за да предложи "да се започне дискусия по прехода от механизма за сътрудничество и оценка към други форми на взаимодействие с Европейската комисия (ЕК)".

Какво му пречи този механизъм? Нали точно неговото въвеждане направи възможен компромиса България да бъде приета в ЕС още през 2007 г., без да е напълно готова за членство заради дефекти в правоохранителната система? Той трябва да действа до края на 2009 г. чрез ежегодни доклади за напредъка на страната в борбата с организираната престъпност и корупцията.

Единствената забележка на Първанов към този механизъм бе, че има "не съвсем ясни параметри и критерии". Те са формулирани като шест жалона, които маркират какво България не успя да направи в предприсъединителния период и трябва да довърши като пълноправен член на ЕС.

Правителството на Сергей Станишев се надяваше, че всяка година ще отмята по някоя задача, така че Брюксел да започне да намалява "жалоните" и да го хвали, че се движи в правилна посока. Най-лесна изглеждаше първата задача - да промени конституцията, за да изчисти неяснотите за независимостта на съдебната система.

Тя бе изпълнена още през февруари миналата година, но за разочарование на управляващите не бе снета от отчет след първия годишен доклад на ЕК през юни 2007 г. Обяснението бе, че трябва да се видят резултатите от промяната, за да не останат само на хартия.

Въпреки огорчението си властта се постара да отчетне през следващите месеци и втората задача - да приеме нов Закон за съдебната власт и нов Гражданско-процесуален кодекс.

Очакваната похвала в междинния доклад в началото на февруари 2008 г. обаче бе съдържана и придружена пак със същото условие - да се види практическото приложение на новите законодателни текстове.

Така България се устреми към втория контролен доклад на ЕК (очакван през юли 2008 г.) отново с пълен набор от шест неизпълнени задачи. Това изнервя управляващите, защото остават с чувството, че и да се стараят, и да не се стараят, все ще бъдат критикувани.

Колкото и завоалирани да бяха думите на Първанов, брюкселските контрольори няма как да не усетят неговия контраудар: "Без да подценявам справедливите и силни упреци в редица сфери, ние, българите, не се притесняваме от критиките. Ние носим на критики, защото сме успешна нация". С други думи, ако не ни дооценявате, ще ви покажем какво е дебелокожие и сами ще си правим похвали.

Очертава се битка кой-кого, защото при негативен доклад през юли и при продължаващо спиране на еврофондовете за България властта ще бъде окончателно дестабилизирана.

Тя трябва сериозно да се тревожи за своето оцеляване и първото, което е склонна да жертва, са брюкселските контрольори. Настояването за отказ от механизма за контрол не е нищо друго освен подканяне да си търсят друга работа.

Твърдението на Първанов, че "след евентуалното влизане в сила на Лисабонския договор от 2009 г. вероятно този механизъм ще загуби своето стимулиращо действие", не бе придружено с аргументи.

Няма обаче съмнение, че властта не се чувства стимулирана да се бори с организираната престъпност и корупцията на високо равнище. Досега тя се съгласяваше да изпълнява указанията от Брюксел само до аспекта на законодателните промени, т.е. на книга.

Този номер минаваше няколко години, докато българското законодателство не бе хармонизирано до голяма степен с европейското. Сега се очакват практически резултати, а те все не идват и комисията на ЕС нервничи.

Като се изключат първите два жалона, останалите четири се отнасят точно до действия "на терен". Брюксел иска да види, че съдът работи, че босове на организираната престъпност влизат в затвора, че полицията арестува поръчители и извършители на показни убийства, че властта се очиства от висши корумпирани чиновници, че конфискува незаконно придобито имущество, че бди за парите на българските и европейските данъкоплатци.

Иначе казано - да види, че има насреща си държава, а не странно мафиотско образувание. Такива доказателства обаче няма кой да даде.

Комисията става все по-строга, защото заложи собствения си авторитет пред държавите-членки, като ги увери да приемат България още през 2007 г. с "временни" недостатъци.

Ако не успее да се справи с очевидно проблемната малка държава, Жозе Барозу, който се надява догодина да бъде преизбран за председател на ЕК или да получи друг престижен европейски пост, ще бъде бламиран.

Задават се европейски избори през юни 2009 г. и всеки в Брюксел мисли за собственото си бъдеще при очакваното разместване на силите. Никой не би поел пасивите на България и тя ще бъде изоставена сама да си ги консумира.

Ако не се вразуми, ще бъде изолирана като Беларус, въпреки че формално никой не може да я изключи от ЕС без нейно съгласие. Съюзът има начин да бойкотира свои членове и това бе изпитано от Австрия през 2000 г., когато бе санкционирана, че допусна крайната десница до властта.

България скоро ще изгуби последния си покровител в Брюксел. Комисарят по правосъдието и сигурността Франко Фратини стяга куфари за родината си, където очаква да бъде поканен отново за министър на външните работи на Италия, ако Силвио Берлускони спечели изборите в неделя.

Фратини успя да заобли в последния момент миналия юни острите критики в първия годишен доклад за България по механизма за контрол, но за втория доклад едва ли ще се намери такъв самоотвержен ангел-хранител.

□ □□□□
□□□□□ □□□□□□ □□□□□□
□□□□□□□
□□□□□□ □□□□□□ □□□□□
□□□□ □□□□□□□□
□□□□□

□□□□ □□□□□□□□ Не се е чувало някой кандидат за негов заместник да е идвал напоследък на зимна ваканция в Боровец и да кара ски с вътрешния министър Румен Петков, който пък да му прави колекция от вълнуващи снимки.

Европейските облаци толкова се съгъстват, че български евродепутат каза на в. "Сега" тази седмица по телефона от Брюксел: "Не ни остава друго, освен да се надяваме Берлускони да загуби изборите".